Mizah

C.H.P. — Acaba bayramda da öttürelim mi?!

FIKRALAR

TATLI CAN

Genç âşık sevgilisine uzun bir mektup döktürdü:

«... Senin için hayatımı feda ederim... Gözlerinin uğruna canımı, kaşlarının uğrun amalımı fedaya hazırım... Sensiz hayatın zerre kadar kıymeti yok... Sen emreyle, beş dakika seninle başbaşa kalmak için beş günlük yoldan gelirim...» falan diyordu.

Altına «hamiş» olarak şunları ilâve etti:

«Pazar günü seni görmeğe geleceğim.. Eğer yağmur yağmazsa..»

ÂDET

Profesör, muhtelif milletlerin âdetlerine, an'anelerine dair bildiklerini anlatırken:

— Moğol aşiretlerinde bir âdet vardır, diyordu: Sabahları kalkarlar, dizlerinin üzerine çökerek bir saat secdeye varırlar. Bu, onlara göre, güneşe ibadettir...

Dinliyenlerden biri güldü:

— Allah Allah! dedi. Demek onlar bunu güneşe ibadet sayıyorlar ha! Bu âdet bizdede vardır ama, biz buna soba yakmak deriz...

O KABAHAT...

Kadın, kocasını paylıyordu:

— Hani bana «İçmiyeceğim» diye söz vermiştin? Dün seni yine meyhaneden çıkarken görmüşler!

Ayyaş, alaylı alaylı güldü:

— İlâhi karıcığım! Meyhaneye girdim diye kızarsın, çıktım diye kızarsın! Ne yapacağımı şaşırdım vallahi! Pek alâ, bir daha sefere hiç çıkmam...

ANLAYIŞ

— Köpeğin lâf anlıyor mu? diye sordu.

— Ne demezsin! O kadar anlıyor ki, biz onunla daima nezaket kaideleri dahilinde konuşuruz. Meselâ: «Bobi, ister buraya gel, ister gelme; nasıl arzu edersen,» derim. O da derhal anlar, arzusuna göre, ya gelir, ya gelmez!

ŞAYANİ TEBRİK

İhtiyar bir dostu genç adama nasihat ediyordu:

— Bütün gençler gibi sende de biraz tembellik var, azizim. Ben senin yaşındayken günde on iki saat çalışırdım.

Genç, hayretle gözlerini açtı:

— Bravo doğrusu. Fakat sonradan aklın başına gelmesi çok daha fazla tebrik edilecek bir şey.

GİTTİ GİDER

Çıkarken şapkasını unutmuştu. Dönüp geldi.

Arkadaşlarından biri:

— Ayağına yazık değil mi! dedi. Bıraksaydın. Hava iyi. Yarın geldiğin zaman alırdın.

İçlerinden biri güldü:

— Yarına kadar kurdelesini bulursan aşkolsun!

— Orası muhakkak! Alan kurdelesini bırakacak değil ya!

YALAN

Kadın ve güzellik meselesi münakaşa ediliyordu. Biri:

— Bir kadının en güzel yeri dudaklarıdır, dedi.

Diğeri itiraz etti:

— Hayır, saçlarıdır...

Üçüncüsü başka fikirdeydi:

— Bence bir kadının en güzel yeri gözleridir, dedi.

Demindenberi hiç konuşmayan bir arkadaşlarının fikrini sordular:

— Ben de sizinle ayni şeyi düşünüyorum ama, diye cevap verdi, yalan söylemiyeceğim...

TEFSİR

Daireye, eli, yüzü sargılar içinde gelmişti. Arkadaşları:

— Hayır ola! Ne oldu? diye sordular,

— Hiç! dedi. Sadece bir yanlış anlayış: Dün gece başım ağrıyordu. Eve gittiğim zaman karıma: «Bu gece kendimde değilim» dedim. Karım da: «Ben evde yabancı istemem!» diye beni sille tokat kapı dışarı etti.

BÜTÜN GÜZELLİKLER BİR ARADA

Karı-koca plâj gazinosuna gitmişlerdi. Biralarını içerlerken hanım kumlar üzerine çırılçıplak yatmış kadınları göstererek:

— Şunlara bak hele! diye ayıplar gibi bir hal takındı. Ben bu kadar açık-saçık şey görmedim. Artık utanma denen şey kalmadı. Değil mi?

Kocası başını salladı :

— Evet. Sonra, hava da bugün o kadar güzel ki!

ALLAHIN TALİHLİ KULLARI

Bu yazın, yağışlı günlerinden birindeydi. Pencereden sokağı seyrediyorlardı. Bir aralık:

— Şunlara bakın hele! diye haykırdı. Salamonla karısı, anası, kaynanası, çocukları, altı kişi, bir tek şemsiyenin altına girmiş gidiyorlar.

— Yok canım?

— Evet! Hem de hiç biri ıslanmıyor...

— Üst üste mi çıkmışlar?

— Hayır, yağmur dinmiş...

TASA

Arkadaşına dert yanıyordu :

— Bizim kız, namerdin birine düşecek diye korkuyordum. Evlenince kadar gece, gündüz bunu düşündüm, rahatım kçatı... Çok şükür evlendi de kurtuldum.

Arkadaşı sordu:

— Oh! Oh! Maşallah! Demek damat iyi bir delikanlı?

— Hayır, serserinin biri. Fakat bundan sonrasını artık o düşünsün!

PERİ

BAYRAMDA

Harikulâde fotograflarla süslü olarak

çıktı. En güzel bayram hediyesidir.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Cilt: 7 — Sayı: 160 FİATI 25 KURUŞ. 29 Temmuz 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

21 Temmuz

21 Temmuz, demokrasi tarihinde uğursuz bir gün olarak kakıldı, kaldı. Demokrat Parti bu sene bu meş'um günün matemini tuttu. Memleketin büyük ekseriyeti de iktidar partisinin seçim hakkına karşı yaptığını hatırlıyarak bundan aldığı acı derse mim koymuş oldu.

Öyle ya... Yalnız iyi günler değil, biraz da kötü günleri hatırlamalı.

21 Temmuz, demokrasi tarihinde muharremin onuna benzer. Bu tarihte seçime karşı yapılanlardan dolayı gazetelerde az mersiye okumadık; az resimler görmedik... Hattâ bir gazete, jandarmaların, polislerin ellerindeki afişleri duvarlara mıhladıklarının resimlerini bile neşrediyordu .

Bunları unutmamalı. Seçim emniyetinden bahseden iktidar partisine ikide birde gösterivermeli. Fakat her kabahati de ona bulmamalı. Bu meselede biz de günahkârız... Seçim hakkının, hayat hakkı kadar mukaddes olduğunu lâyıkiyle anlamadık ve anlatamadık.

Trabzon valisi meşhur Kadri Bey icraatındaki şiddet ve adaletle tanınmış bir zattır. Bir gün (Viçe) halkından biri arazi meselesinden dolayı arası açık olan Hatip Halil Efendiyi Kadri beye kötü tanıtmak için:

«Hatip Halil Efendi kırk senedenberi fermansız olarak halka cümle namazı kıldırıyor.» diye bir telgraf çeker.

Kadri Bey telgrafı alır, derhal şu cevabı gönderir:

«Yaptığı ibadetin önünü ardını düşünmiyen sizin gibi bir cemaat bulduktan sonra seksen sene de sen kıldır!»

MİZAHÇI

BAYRAMDA ACI EZME

C.H.P. — Yine iyiliğimi bilmezsin, bütün bu tazyiki senin dertlerin, sızıların geçsin diye yapıyorum!

BAYRAM HAZIRLIĞI

Yzaan: **Ertuğrul ŞEVKET**

Ona, arifeden bir hafta evvel vapurda rastgeldim; elinde valizi, omzunda termosunun kayışı, başı önünde dalgın dalgın düşünüyordu:

— Hayır ola, dedim, seyahatemi?

Başını kaldırdı, bomboş, mânâsız gözlerini yüzümde gezdirdi, sonra acı acı güldü:

— Ne seyahati, dedi, kaçıyorum. Anlıyor musun? Kaçıyorum...

Allah Allah, ne olmuştu bu çocuğa? Çalıştığı dairenin kasasını mı boşaltmıştı? Yoksa, boyiyle beraber üç çocuk yetiştirdikten sonra gönlünü bir zamane dilberine mi kaptırmıştı? Acaba, bir hiç yüzünden eli kana mı bulaşmıştı?

Kısık, etraftakilerin duymaması için pes bir sesle sordum:

— Kimden, neden kaçıyorsun?

O, âdeta sesini hoparlörleştirerek bağırdı:

— Kimden, neden olacak? Düpedüz bayramdan, gelen şeker bayramından kaçıyorum!

Kaçırmış galiba... Acaba, yanından uzaklaşsam mı? Nerden de selâm verdim, şu Allahın terelellisine?

Yiyecek gibi gözlerimin içine baktı:

— Tuhaf geldi bu sözüm değil mi, sana? Tuhaf gelir elbet. Yirmi küsur sene devlet hizmetinde çalışan bir adamın edeceği lâf mı bu? Ama ne yapalım ki hakikat. Kaçıyorum işte, bal gibi kaçıyorum. Sebebini merak etmedin mi?

Ne söyliyeceğimi şaşırmıştım. Etraftan da bir kaç meraklı baş, bize doğru uzanmış, kulak kesilmişti. Fakat o, oralarda değildi; ceketinin tek düğmesini çözdü, göğsüne kuvvetli bir yumruk indirdi.

— Buram yanıyor, be! dedi. Buram yanıyor. Nasıl yanmaz? Bir insan evinden kaçarsa göğsü de yanar, gönlü de..

Boynundaki, dik tutmaya yarıyan sinirler kopmuş gibi başı önüne düştü ,bir kaç saniye sustu, kırık bir sesle konuşmaya başladı:

— Oğlan sınıfını pek iyi ile geçti, karneyi elime uzatırken: «Eh, baba, dedi, artık bana bir kat elbise yaptırırsın, değil mi?» Zaman kazanmak için bol keseden attık: «Bayrama!» Çocuk haklı. Benim ters yüz olmaktan hakiki rengini kaybetmiş elbiselerimi giymekten imanı gevredi. Allah seni inandırsın, beş yaşındanberi oğlana yeni bir fildikos fanilâ bile almak nasip olmadı.

Derin derin içini çekti :

— Biliyorsun: Üç ay evvel, evdeki gramofonu da satmak suretiyle bizim kızı nişanladık. Önümüz bayram, bir kat yeni elbise hakkı değil mi? Nişanlısının koluna girecek, kayınbabasının elini öpecek, arkadaşlarını ziyaret edecek. Tabii hakkı. Ama, para nerede? Etin kilosu dört, yağın yedi lira. Bizim aylık nafakaya bile yetmiyor.

Peki üst baş yapacak dünyalık nereden bulacağız?

Sustu, bir sigara istedi, derin derin çekti:

— Hatun vızıldayıp duruyor: «Küçüğün daha aklı ermiyor ama, oğlanla kızın boynu fena bükülüyor, ne yapıp yapıp birer elbise tedarik edelim!» Edelim be kâfirin kızı ama, neyle? Pederden hanlar, hamamlar mı getirdin de şimdi beni sık boğaz ediyorsun? Üstelik ayın sonu: Ev sahibi kirasını, bakkal, sütçü alacağını ister. Haaa, Yeni nişanlılar ya, bu sene şekeri Lebondan almalıymışım.. Ayrıca, damada münasip bir hediye de verilmeli imiş.. Meselâ, şöyle iyi marka bir dolma kalem, filân... Senin anlıyacağın kırk liralık bir iş...

Uzun uzun, deli deli güldü:

— Bugün hep beraber, büyük anneye gittiler. Bu akşam da ben, onlara kumaş getirecektim, öyle kararlaştırmıştık. Onlar kapıdan çıktılar, ben de valizi sırtladım, bir mektup bıraktım; mühim bir iş için daire beni... Ne yapalım? Emir emirdir.

Bir an sustu, ayağa fırladı, bağırdı :

— Yalan, yalan! Ama ne yapayım? Çocuklarımı yaşlı gözlerle paçavralar içinde görmeğe tahammül edemiyecektim..

Vapur, iskeleye yanaşmıştı, ben kalabalığa karışırken o, arkadan seslendi:

— Eğer senin tahammülün varsa, bayramın birinci günü bize uğra da şöyle bir çeyrek oturuver!

GECEKONDULAR YIKTIRILIYOR..

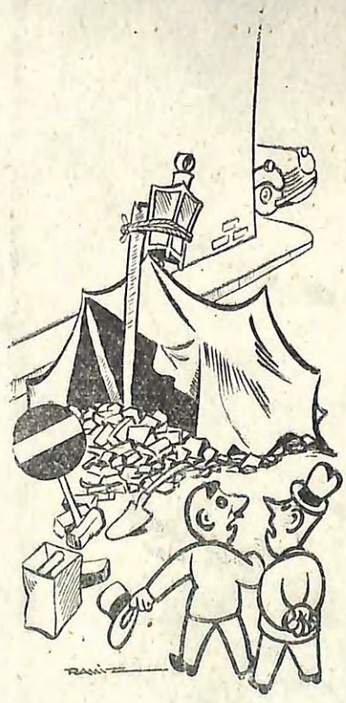

— **Ayol, bu gecekonduyu nasıl cesaret etmişler de böyle sokağın ortasına yerleştirmişler?**

— **O, hükûmetin.. Ona kimse karışamaz!**

BAYRAMDA ARZI UBUDİYET

— *Görüyor musun Kandilliyi?*
— *Merak etme, yakında Beylerbeyi olur!*

İHTİMAL

İlmî bir münakaşaya tutuşmuşlardı. Profesör insanların yaşadıkça akıllandıklarına inanmıyor, tecrübelerin insanı büsbütün şaşırttığını ileri sürüyordu.

Dinliyenlerden biri, profesörün en hararetli anında birdenbire atıldı:

— Müsaade edin, üstadım, dedi. Demindenberi en aşağı yarım saat yaşlandınız, tecrübeniz arttı. Onun için ,sussanız daha iyi edersiniz...

— ? ? ?

— Çünkü, şaşırmanız ihtimali var...

Yardım hikâyesinde bizi atlatan Amerika, Totaliter İspanyaya elli milyon dolar veriyor..

Amerikanın meçhul askeri — Acaba niçin döğüşmüştük?!

Betarz-ı Kudemâ

Kaside - i iydiyye

Hamdülillâh, erdik ammâ biz şeker bayrâmına
Evde bir şey yok şeker, güllâç, kadâyif nâmına
Sâde seyrettik cam ardından cemâl erbâbını
Nûş-i sahbâ etmedik, el sürmedik Cem câmına
Bir zamanlar türlü ni'metler saçarmış îdler
Düşmüşüz hayfâki biz bayramların şalgaamına
Var mıdır imkânı dilşâd olmanın, zira zamân
Bin elem katmakta her gün milletin âlâmına
Etse bâri, ol hilâl-ebrû, gelip şâdan bizi
Düşmüyor aslâ muvâfık, gussa îd eyyâmına
İntizâr etmekteyiz biz şimdi yalnız âh onun
Leblerinden -bir aded olsun- şeker ikrâmına
Bâğa gel, ey sevdiğim, artık durulmaz hânede
İdimiz zira tesâdüf etti yaz hengâmına
Buz yetiştir, sen de ey (Kırdâr)ı himmet-perverim
Benzemiştir şimdi bak, her yer cehennem dâmına
Bekleriz bir türlü gelmez şevk-ü şâdî mevsimi
Döndü aynen nev-heves şâirlerin ilhâmına
Nerdedir azçok ucuzluk gel de sen göster bana
Yüz kuruş ister manav armutların en hâmına
İhtiyâç erbâbının elbette bilmez halini
Kasr-ı mes'ûdiyyetin çıkmış olanlar bâmına
Bizden ümmîd-i salâh etmek abes olmaz mı hiç
Nerde görsek doğruluk sâyeyleriz i'dâmına
İşte, hâlâ etse kim hakk-u hakikat lâfını
Mutlaka ma'rûz olur müfsidlerin düşnâmına
Bir bakarsın şarka gitmiş, bir bakarsın mağribe
Şaşmamak kaabil değildir (Yalman)ın ikdâmına
Biçtim ammâ câme hürriyyet kumâşından, yazık
Uymuyor bir türlü (Edhem İzzet)in endâmına
Germi-yi temmûza rağmen Başbakan Yardımcısı
Bak, bürünmüştür serâpâ şâl-i zulmet-fâmına
Çekti çok hicran, elem, hâlâ dahî çekmektedir
Nâil et artık bu halk-ı zârı, Yârab, kâmına
Arz-ı ruhsâr etse hürriyyet tamâmen âh, bir
Kim olur kaadir bu şeydâ (Râsıd)ın ilzâmına

RÂSID

ZENGİNLİK

Akşam gazetesi sahiplerinden Kâzım Şinasinin şikâyeti parasızlıktan değil, bilâkis paradandır. Geçen gün konuşurken:

— Zenginlik, iyi, hoş ama, diyordu. Bir tek fena tarafı var: İnsan zenginler arasında yaşamak mecburiyetinde kalıp para sarfediyor...

KORKU

Gazetenin muharriri, mühim bir zabıta vakasını yazı işleri müdürüne anlatıyordu:

— Bu sabah Sultanahmet karakoluna elleri kan içinde bir adam gelmiş: «Sarhoşlukla karımın üzerine yürüdüm, başına vurdum... Beni tevkif edin, hapse atın!» diye yalvarmış...

Yazı işleri müdürü:

— Vah zavallı! dedi. Karısını öldürmüş demek?

Muharrir cevap verdi:

— Hayır, öldürememiş. Onun için kaçıyormuş ya!

İKİ SOFTA

— Başlarımız aynı!

Tek keramet

Yıldızsız Geceler

Bir yerde ki erbâb-ı kemâlâta yer olmaz
Bin necm-i zekâ doğsa da bir dem seher olmaz
Her gün bulur ebnâ-yı zaman bir katakulli
Ammâ katakulliyle bir iş şâh-eser olmaz
Farzeyle ki evlendi kazârâ harem ağsı
Bî-şübhe ve şık zevc olur ammâ peder olmaz
Hürriyeti zincîre vurun oldu esâret
Bir lâf ile vîrâne saray şap şeker olmaz
İster Peker ister Saka isterse Günaltay
Bir kimse ki derd-âver oluı mu'teber olmaz
Va'dinde sebât etmiyen erkân ü ricâlin
Târîhe geçer nâmı fakat hattı zer olmaz
Hürriyeti her gün ne çıkar baltalamaktan
Zîra ki budandıkça genişler heder olmak
Birgün düşer onlar da binip kestiği daldan
Kim görse bu encâmı o gün hande-ver olmaz
Her türlü fenâlıklar Ozan hayra yoruldu
Düşman dahi kasdeylese bundan beter olmaz

AKILLI OZAN

— *Her randevuya gelişimde bana böyle yalancı çiçek getiriyorsun...*

— *Ne yapayım sevgilim, seni beklemeğe sahici çiçek dayanmıyor ki! Solup solup gidiyor!*

HÜKÛMET DIŞARIDAN SUN'İ İPEK GETİREDURSUN...

Bursa koza müstahsilleri — Mademki onlar bizi eziyorlar.. Biz de kozalarımızı ezeriz !

AKLIMA

Direkler arasında bir ramazan gecesi... Kel Hasanın tiyatrosu taşarcasına dolu.. Hasanın bir nüktesi büyük bir alkışla karşılandı ve seyircilerin kahkahası saniyeli bir kronometre ile sayılacak kadar uzadı, nihayet yoruldu.. sustu. Yalnız hıçkırır gibi gevrek bir kahkaha bu sükûtu bozuyor, hâlâ devam ediyordu. Bütün gözler sahneden çevrilip kahkahanın geldiği tarafa döndü: Zayıf bir harem ağası zenbereği boşanmış bir çalar saat gibi durmadan gülüyor, katıla katıla gülüyor. Bütün gözler üzerinde. Bir ara büsbütün coştu, ayağa kalktı:

— Ha.. ha.. hay, köpoğlu köpek! diye bağırdı.

Tiyatroyu yeni bir alkış tufanı kapladı. Baktım, Kel Hasan da sandalyaya çökmüş katılıy du gülmeden...

***

Vaktiyle Beyoğlunda çapk lık edenlerin çok yakından nıdıkları meşhur bir şahsi vardı: Köse Haçik Efendi. dikpaşa direktörü Güllü Ag ikbal devrinde idare müdürlü etmiş olan Haçik Efendi, se talihle düşe düşe sevda acen lığında karar kılmıştı.

Bir gün Borazanla Galata rayı döner dönmez, geniş pal su, kırmızı aziziye fesi ile kıvrık kalın bastonuna daya rak ve bir ayağını hafif sürü rek karşımıza çıktı.

— Vay asılzadelerim! d Teferrüce çıktınız?.

Tevfik:

—Şöyle bir dolaşalım de

— *Bir ecnebi şu dereye bakmış bakmış da acımış..*
— *Ne diye acımış, insan mı sanmış ?*
— *Hayır, bizi insan sanmış!*

Bayram ziyaret ve tebrikleri

Memnuniyetle haber aldığımıza göre, bu şeker bayramının dünkü birinci günü memleketimiz pek mesut hâdiselere sahne olmuştur. Muharririmizin her seferinde de sevinçten şapkasını havaya atarak aldığı notları sırasiyle neşrediyoruz :

1 — Memleketin muhtelif mıntakalarında yaptığı gizli toplantılardan Ankaraya dönen Başbakan yardımcısı Şalcı namiyle maruf. sayın Nihat Erim, sabah saat 8,30 da eski Başbakan Recep Pekeri evinde ziyaret etmiş, elini öperek hayır duasını almıştır.

2 — İstanbul halkının partili ve partisiz mümessillerinden mürekkep bir grup, öğle üzeri toprak ofisi umum müdürünü ziyaret ve İstanbulluların şükranlariyle birlikte sayelerinde yedikleri leziz ekmekten bir kiloluk takdim etmişlerdir...

3 — Üniversite ve yüksek okul talebeleri, şehir meclisi azalarını birer birer evlerinde yoklamış, kendilerine olan güveni bir daha tekrar etmişlerdir.

4 — Eski Kültür Bakanı Hasan Âli Yücel, rahmetli Kenan Önerin mezarını ziyaret etmiş, ruhuna yâsini şerif tilâvet eylemiştir.

5 — Millet Partisinin tatlı dilli generali Sadık Aldoğan, C. H. P. ileri gelenleriyle Demokrat Parti Başkanı Celâl Bayara bir tebrik telgrafı çekmiş, can ve dilden muvaffakiyetlerini temenni ettiğini bildirmiştir.

6 — Karaborsaya ekmek sürenler cemiyeti, başkanlarını tek tip ekmeği icat edenler nezdine göndermiş; hürmet, minnet ve sevgilerini iblâğ ettirmişlerdir.

KAPI KULU

— *Çok samimî bir kız doğrusu..*
— *Nereden anladın yahu?*
— *Görmüyor musun, hiç gizlisi kapaklısı yok!*

ELENLER

Haçik ağam.

— Arzu ederseniz delâleti âiyenizde bulunayım. Asılzadeerime nafi olacağımı sanoorum..

— Haçik ağa, dedim. Bilmediimiz nadide bir şey yoksa bouna ne sen yorul, ne de biz youlalım..

Uzun bir ah çektikten sonra:

— Duyoorsun Tevfik Bey, dedi: Bütün zanaatkârlar böyle sabırsızdır.

Ve bana döndü:

— Yağhane sokağında 18 numarada Enika.. Üç aylık evli.. Kocasından yeni ayrılmış. Bebek mi bebek..

Tevfik atıldı:

— Geç canım, dedi, onu biliyoruz.

Tevfiğin bu sözünden uyandım. Ne Yağhane sokağından, ne de Enikadan haberi vardı. Maksadı sadece Haçik Ağayı üzmek...

— Pek iyi... Ya Telgraf sokağı 27 numara Engeliki?

Bu sefer ben atıldım:

— Amma yaptın Haçik Ağa, dedim. Antika meraklısı değiliz!

Uzatmıyayım, zavallı Haçik Ağa makara gibi isim ve adres saydı, biz de birer allâmei fuhuş kesildik. Hepsini tanıdık reddettik... Nihayet bir an geldi. Haçik elindeki bastonu Borazana, yelek cebinden çıkardığı bir gümüş çeyreği de bana uzattı:

— Affedersiniz asılzadelerim, dedi. Görürüm ki sizler zanaatı benden daha kıyak kavramışsınız.. Önüme düşün de sayenizde ben de bilmediklerimi öğreneyim!

Raşit Rıza

Hikâye

Beceriksiz

Yazan:
ÇAL ÇENE

Yaşar Metin, Muhtar Metinin ağabeyidir. Muhtardan üç yaş büyük olan Yaşar, daima bilgiçlik taslar, her şeyi bildiği iddiasında bulunur, olur olmaz meseleler hakkında Muhtara nasihatler verir:

— Sözlerimden çıkmazsan adam olursun, yoksa haline köpekler bile güler!

İki kardeş, pek anlaşmış, pek birbirine kaynaşmış gibi görünürlerdi.

Bir toplantı mı var, balo mu veriliyor? Mutlak iki kardeş de oradadırlar. İki yakın arkadaş kadar birbirine bağlı olan Yaşarla Muhtar, bütün sosyetenin hayranlığını çeker, herkes:

— Birbiriyle bu kadar anlaşan iki kardeş, dünyada görülmüş değildir..

Derlerdi.

İki kardeş, gönül işlerinde de beraber hareket ederler, biri bir genç kadınla tanıştı mı, mutlak bir arkadaşını getirmesini söyler:

— Ne yapalım? Biz iki kardeş, hiç bir meselede birbirimizden ayrılamayız! derlerdi .

Yaşarın bir prensibi vardı: Mümkün olduğu kadar çok kadınla tanışmak, onlarla eğlenmek ve katiyen gönül kaptırmamak.

Buhususta kardeşine:

— Âşık erkekten daha zavallı mahlûk, bu dünyada görülemez, çünkü hiç bir mahlûk, bu kadar aptallaşamaz!

derdi.

∴

Büyükadada bir yaz balosu veriliyordu. Şehrin tanınmış zengin ve kibar aileleri, birbirleriyle zarafet yarışına çıkmışlar gibi süslenmişler; masaların etrafına nadide birer çiçek gibi yerleşmişlerdi. Her taraftan kahkaha işitiliyor, saadet içinde bulundukları yüzlerinden belli çiftler pisti dolduruyordu.

Yaşar ve Muhtar Metin kardeşler de balodaydılar. Yüksek tabakanın ne kadar evlenmemiş kızı varsa, gözlerini onlardan ayırmıyor, bu milyoner yavrularının kendilerini dansa kaldırmasını bekliyorlardı. Hepsinin kalbi tatlı bir ümit içindeydi, hepsi:

— Belki beni beğenir de evlenir!

Diye düşünüyordu. Herkes Yaşarın niyetini, kardeşine söylediklerini nerden bilsin..

Fakat, geceyarısına doğru balodaki genç kızların arasında müthiş bir fısıltı dolaşmağa başladı:

— Yaşarla Muhtar Mısırlıların yanından ayrılmıyor.

Zaten, bir müddettir İstanbulun yüksek tabakasını büyük bir dedikodu kaplamıştı: Mısırın, en zengin ve asil ailelerinden Kemteri zadeler İstanbula gelmişler. Hele iki genç kızı varmış ki.. Herkes, bu zengin ve asil kızları görmek sevdasına düşmüştü. Ne çare ki, Kemterizadeler, Boğazdaki yalıdan dışarı bir türlü çıkmıyorlardı.

Onların bu akşam Büyükadadaki baloya gelmeleri zaten bir hâdise olmuştu; bir de İstanbul sosyetesinin bu iki pırlanta delikanlısı, masalarında parlayınca, iş büsbütün alevlendi, fısıltılar dedikodu mahiyetini aldı:

— Kemterizadelerin kızları, Yaşar ve Muhtarla nişanlanıyormuş...

— *Bayram günü beni niçin böyle tenha yerlere getirdin..*
— *Yiyeceğim şekeri kimse görüp imrenmesin diye !*

— Zaten, İstanbula onlarla evlenmek için gelmişler..

Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, Yaşarla Muhtarın ne böylebir niyetleri vardı, ne de bu sözlerin bir tanesi doğruydu. Yalnız, balonun ertesi günü acayip bir şey oldu; Yaşar, Muhtara haber vermeden Kemterizadelerin büyük kızı Leylâ ile buluştu.

Muhtarın da Leylânın kızkardeşi Necmiye ile randevusu vardı; o, her zamanki gibi gezmeye ağabeyi ile beraber gideceğini sanmıştı, halbuki...

Yaşar, kabil olduğu kadar Muhtardan kaçıyor, onunla karşılaşmamak için elinden geleni yapıyordu.

∴

Ağustosun başlarındaydı; Muhtar, yazı masasının üzerinde bir davetiye buldu, hayretten açılan gözleriyle şu satırları okudu: «Yaşar Metinle Kemterizade Leylânın nikâh merasimleri...»

Halbuki, o, ağabeyinin nasihatlarına uygun hareket ediyor, gönlünü kaptırmadan Necmiye ile tatlı günler, unutulmaz anlar yaşıyordu. Bu oyun bozanlığa canı sıkılmadı değil, fakat sesini çıkarmadı.

Islık çalarak giyinmeğe uğraşırken birden odasının kapısı açıldı, içeri asık suratlı ağabeyi girdi, hiddetli hiddetli söylendi:

— Hani senin davetiyen? İnsan elini biraz çabuk tutmaz mı? Ben yalnız mı evleneceğim?

Muhtar, istifini bozmadan cevap verdi :

— Vallahi, ben nasihatını tuttum, gönlümü kaptırmadan eğlenmek yolunu buldum. Bunun için de evlenmeyi hatırıma bile getirmedim..

Ağabeyi, büsbütün kızdı:

— Ne münasebet? İnsan, hiç ayağına kadar gelmiş böyle mühim bir kısmeti kaçırır mı?

Muhtar, ses çıkarmadan ağabeyini süzlü, içinden şöyle düşündü: «Ağabeyim haklı, âşık erkek dünyanın en zavallı mahlûku...»

Yaşar, durmadan söyleniyordu:

— Ah, ah! Seni bir türlü adam edemedim!

Muhtar, yapmacık bir tavırla içini çekerek iki mânâya gelen bir cevap verdi:

— Ne yapayım ağabey, kabahat benim mi? Beceriksizlik sende!

Çömezin Röportajları: 160

Bayram Tebrikleri

Çizen : RAMİZ

Çömez — Tebrike lâyık olan kimdir?

Partili — Her devirde dört ayak üstüne düşenler!

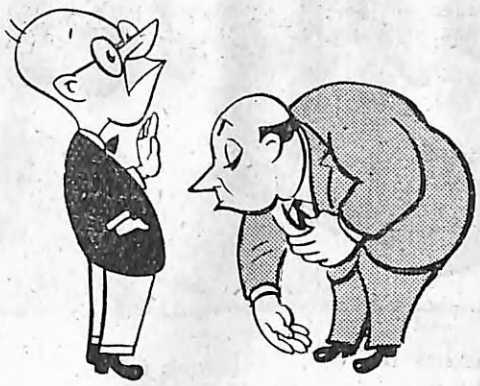

Çömez — Bu el etek öpmeler mendil için mi?

Eyyam ağası — Hayır, sandalya için!

Çömez — Kimi tebrik edeceksin?

Memur — Yüz yirmi lira maaşla bir ay geçinen bir memuru...

Çömez — Kimleri tebrike gideceksin?

Bitaraf — Aç karnına miting yapanları!

Çömez — Sen kimin elini öpecek.in?

Bakkal — Borcunu verebilecek müşterinin elini!

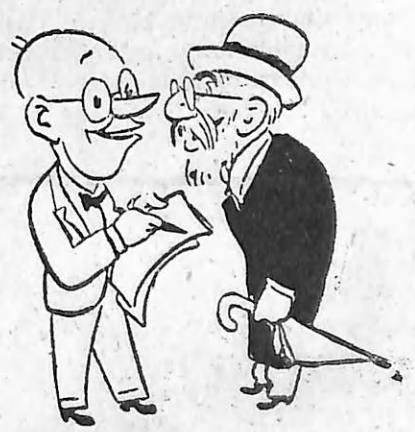

Çömez — Bayramda ağzımız tatlılandı mı?

Emekli — Bizim ağzımıza daha evvel bir parmak bal çaldılardı!

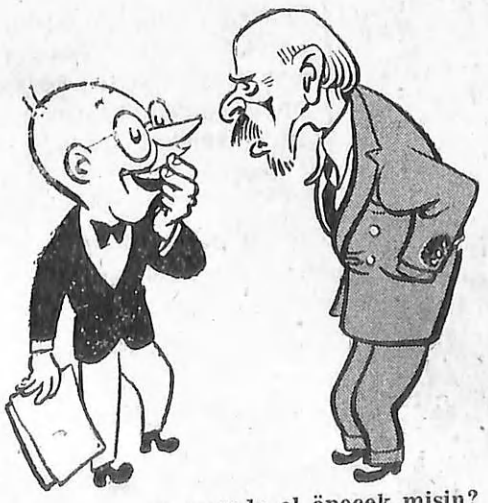

Çömez — Bayramda el öpecek misin?

Halk — Öpülecek el bulsam başıma bile koyacağım!

Çömez — Siz bayramda şeker yiyecek misiniz?

Kadın — Dündenberi kocamla birbirimizi yemekten vakit kalmadı!

Çömez — Sizi tebrike gelen olacak mı?

Açıktaki — Zannetmem, mevkiden düştüğümü herkes duydu!

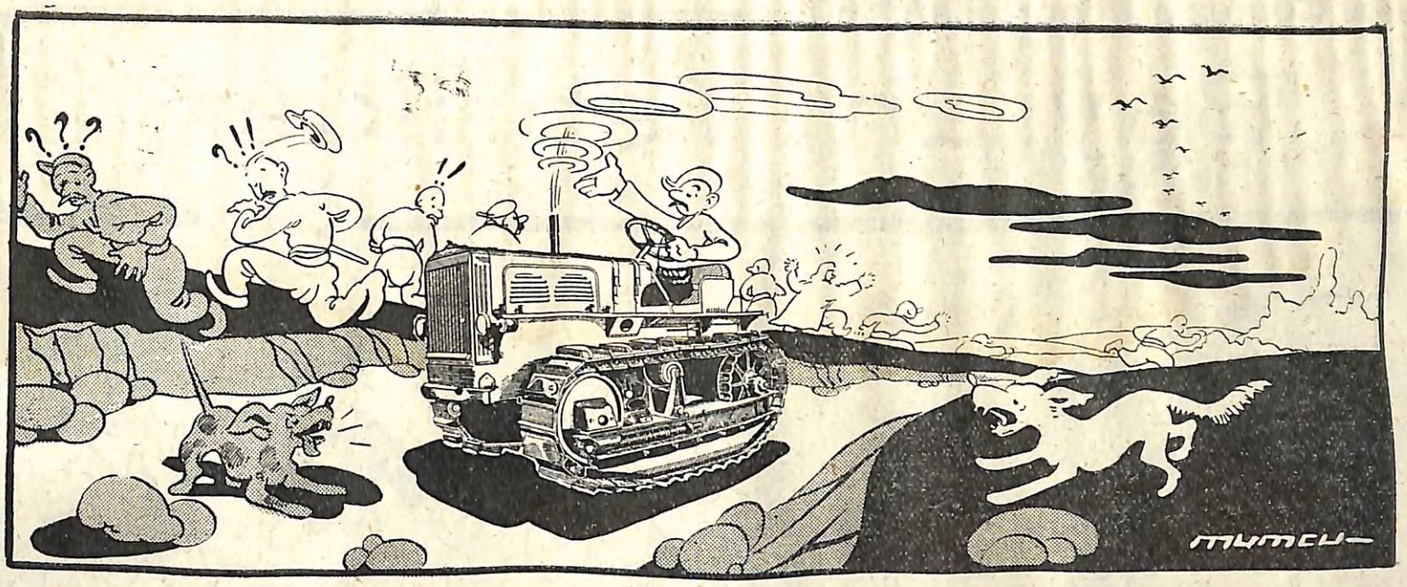

— *Ulan korkmayın, yardım bu, bizi kaldırmak için...*
— *Ne lüzum, bizi kaldırmak için Halk Partisi kâfi değil miydi!*

Yeni Neşriyat :

Fudbol Bilgileri

Cemiyetimize mensup bir çok santrforların bir araya gelerek kaleme aldıkları bu eşsiz değerdeki kitap, 250 kuruş fiyatla satışa çıkarılmıştır. İçerisindeki belli başlı konulardan bazılarının levhalarını yazıyoruz:

Karşı tarafın bekine nasıl tekme atılır — Hakem dövmenin usulleri — Yan hakemlere göstermeden yumruk aşketmedeki kaide — Kova nedir — v.s.

YAŞAMAK İÇİN

Hapishaneden yeni çıkmış kıymetli bir dolandırıcının kaleme aldığı bu eser, kısa zamanda nasıl ve ne suretle zengin olunabileceğini çok selis bir ifade ile anlatmaktadır. Her yaştaki okurlarımızı alâkadar edeceği şüphesiz bulunan bu eseri hararetle tavsiye ederiz.

ASOPOLOJİ

Cinsiyet nedir? Her türlü tarifi, büyük mütehassıs kalemlertarafından en ince teferruatına kadar yapılmış olan bu ilmî eser, gençler tarafından kapışılmaktadır. Fiyatı 150 kuruştur.

— *Yine kaç can gidecek..*
— *Allah esirgesin, Çorum vapuru mu sandın burayı?!*

Doğu Anadolu Takvak belediyesinden:

Merkez kariyyemizde Amerikan üslûbunda bir şehir kulübü plânı yapılması için müsabaka açılmıştır.

Şehir kulübü tezekli kaloriferle ısıtılacağından müsabakaya iştirak edeceklerin kalorifer tesislerini plânda göstermeleri lâzımdır.

Müsabakaya iştirak edenlerin yüksek mimar veya yüksek mühendis olmaları şarttır.

Plânlar, bu ayın sonunda nahiye kâtibi, köymuhtarı ve heyet idaresinden mürekkep jüri tarafından tetkik edilecek; birinciye yüz bin lira, ikinciye kırk bin lira, üçüncü gelene de on beş bin lira ikramiye verilecektir.

Devlet Denizyolları Umum Müdürlüğünden:

Amerikadan yeni satın alınmış, harikulâde modern «Ankara» vapurumuzu görmek istiyen sayın halkımızın, istinyedeki havuza müracat eylemeleri lüzumu ilân olunur!

TÜRKİYE YÜREKLER ACISI BANKASINDAN:

Bankamızda on paralık mevduatta bulunanlar arasında bir ikramiye tertip edilmiştir :

10 Temmuz 1949: Büyükada, Heybeliada, Suadiyede birer villâ.

15 Temmuz 1949: Kalamış, Yeniköy, Bostancıda birer yalı.

25 Temmuz 1949: 8 tane son sistem otomobil.

Ayrıca 500 bin liralık muhtelif nakit ve teselli ikramiyeleri dağıtılacaktır.

Siz de bu keşidelere katılınız.

Türkiye Yürekler Acısı Bankası
Umumî merkezi: Eyüp, Eski Yeni mahallesi.

FIKRALAR

BALIK

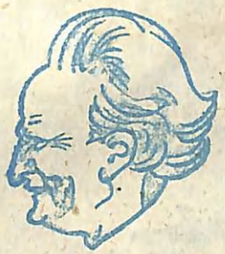

Bir arkadaşı gazetede okuduğu bir haberi yorumluyordu:

— Buhranlı senelerde çocuk doğumu daha fazla oluyormuş, dedi. Neden acaba?

Çallı İbrahim cevap verdi:

— Sebebi gayet basit. Battı balık yan gider, kanunu mucibince..

TEHLİKE

Feridun Fazıl Tülbentçiye, şair Orhan Veli, evlenmek üzere olduğunu haber verdi:

— Alacağım kız öyle güzel, öyle iyi ki! diyordu. Sonra beni de pek beğeniyor. Dünyada benim kadar yakışıklı, kibar, zeki adam görmediğini söylüyor.

Feridun Fazıl Tülbentçi telâşla atıldı:

— Aman, ne yapıyorsun, dostum! Kendini nâra yakma. Daha şimdiden bu derece yalan söyliyen bir kızla nasıl evlenirsin!?

DAVA

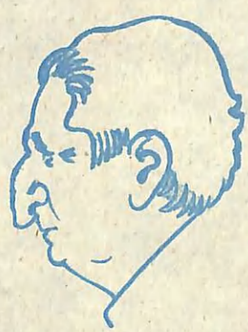

Kıymetli avukat İrfan Emin, bir doktor arkadaşiyle münakaşaya tutuşmuştu. Doktor bir aralık:

— Avukat ne kadar çok olursa bir dava o kadar uzun sürer.

Diye ortaya bir lâf attı. O zaman İrfan Emin taşı gediğine koymanın sırası geldiğini anladı :

— Sizin meslekte de aksinedir, dedi: Doktor ne kadar çok olursa hastanın işi o kadar kısa zamanda tamamdır!

DÜŞMAN

Falih Rıfkının villâsına eski partili arkadaşları gelmişti. Politikada yeni yeni sivrilmiş birisinden bahsediyorlardı. Naşit Hakkı Uluğ :

— Tuhaf bir adam, dedi, âdeta kendisinin düşmanı!

Falih Rıfkı itiraz etti:

— Hayır, dedi, olamaz. Ben sağ ol-

MÜNASEBETSİZLER

O gün Halil Lûtfi pek asabi idi. Baş mürettibi çağırdı :

— İşçilerden ikisi yok: Neredeler? diye sordu.

— Hastalar, efendim.

— Makinist de hasta öyle mi ?

— Evet.

— Mücellithanede de üç kişi hasta.

— Evet, onlar da hastaymış, efendim.

Patron artık büsbütün kızmıştı:

— Siz ne münasebetsiz insanlarsınız! Hasta olacaksınız, anladım. Hastalık, sağlık insan için. Peki ama, be birader, şunu sıraya bindirmek yok mu!

MASAJ

— Kadınlar zayıflamak için üstüvane ile vücutlarına masaj yapıyorlarmış. Haberin var mı?

— Bilirim. Bizim hanım altı aydır kullanıyor.

— Ya? Bari bir netice alabildi mi?

— Evet: Üstüvane hayli inceldi.

FOYA

Müstakbel kayınpeder, müstakbel damadını karşısına almıştı:

— Kızımla konuştuğunuzu biliyorum, dedi. Hattâ, nasıl tanıştığınızı bile anlattı.

Delikanlı hayret etti:

— Hayret! Anlattı ha? Halbuki bana, «göz kırptığımı sakın babama söyleme!» demişti.

YARIŞ

Delikanlı sevdiği kıza ilânı aşk ediyordu:

— Sabahları uyanır uyanmaz seni düşünüyorum.

Kız naz ediyordu:

— Olabilir, amcamın oğlu da öyle söylüyor.

—Olabilir, ama ben ondan erken kalkıyorum!

NE GEZER !

Evliliğin faydasından, zararından bahsediliyordu. Bekârlardan biri, evli arkadaşına:

— Meselâ, dedi, evlendin de neoldu? Başın göğe mi değiyor?

Leblebi Mehmet, sevimli tavriyle atıldı:

— Ona imkân mı var, birader? O kadar uzunu geyikte bile yok!

YENİ İCAT

E. İ. Mendeburuni Erenköyünde bir köşk tutmuştu. Bahçeyi dolaşırken, tuhaf bir şey gördü. Uzun uzun baktı, keşfedemedi. Nihayet, bahçıvana sordu:

— Bu nedir böyle ağa?.?

Adam ondan daha malûmatlı idi:

— Güneş sati, efendim, dedi.

E. İ. hayretle gözlerini açtı:

— Allah Allah! Bu da yeni bir icat ha! Bakalım daha neler icat edecekler!

NEZAKET

Ahlâk dersi veren meraklı bir zat:

— Nezaketten insan bir şey kaybetmez, diyordu.

Muharrir ve öğretmen Mustafa Nihat, derhal itiraz etti:

— Kim demiş! Tramvayda, otobüste yerimizi kaybederiz !

KABAHAT

Aktör Muammere bir arkadaşı hayattaki muvaffakiyetlerinden bahsediyordu.

— Hülâsa, dedi, ben kendi kendini yetiştirmiş bir adamım.

Muammer Karaca derin, rahat bir nefes aldı:

— Oh! İyi ki söyledin, birader! Ben de kabahat annenle, babanda zannediyordum!

ANTİKA

Hacı ağanın Safranboludan yeğeni gelmişti. Amca hayretle:

— İslâmbolda ne arayon, ülen? diye sordu. Ne işin var?

Yeğen cevap verdi:

— Hiç, emmi. Şeherde bir çok tarihi yerler ve antikalar varmış, onları görmeye geldim. Evvelâ sana uğrayım dedim...

HAYRAN !

Delikanlı, kendisine inanmıyan sevgilisini iknaa çalışıyordu:

—. Seni tabii seviyorum... Sevmesem hiç sana hayran olur muyum!

FAL

Adam garsonu çağırdı:

— Fincanın dibinde siyah bir leke var. Bu ne demek?

Garson sırıttı:

— Ne bileyim, beyim! Ben garsonum, falcı değilim!

ADAMINA GÖRE

Kış geçmiş, fakat ürk davası hâlâ bitmemişti. Hanım yine şikâyet ediyordu:

— Bin bir müşkilâtla bir kürk manto aldın ama, neye yarar! Komşunun karısında daha pahalı bir kürk var!

Adam, karısının hoşuna gidecek bir cevabı bulmakta gecikmedi:

— O muhakkak, karıcığım. Komşunun karısı senden şişman da onun için!

DÖNMEDOLAP

Arkadaşının yalanını yakalamıştı :

— Hani sen bana, «param yok» demiştin de borcunu vermek istememiştin... Halbuki paran varmış... Geçen gün falancaya yüz lira borcunu bir tahtada vermişsin...

— Nereden biliyorsun?

— Biliyorum. Söyliyen söyledi...

Ötekisi güldü:

— Öyleyse git, o adama sor: Bu yüz lirayı kimden borç aldığımı da, sana söylesin!..

Sayı: 160

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

Bayram cicileri !